

Editorial

Una nova bretxa al debat polític

L'acord monetari amb Europa necessita del suport de dos terços de la cambra. Hores d'ara aquest suport quedà lluny, i molt. Ahir el Consell General va viure una situació insòlita quan tots els consellers de l'oposició, reformistes i d'ApC, van decidir abandonar la cambra després de les curtes intervencions dels grups parlamentaris –de fet només ho va fer el Grup Socialdemòcrata–, en considerar que la negativa del cap de Govern, **Jaume Bartumeu**, de no facilitar la resposta oficial de l'Executiu a la Comissió és un signe de descon-

fiança cap als consellers, representants del poble.

Amb la meitat dels escons buits es va donar per acabada la sessió informativa convocada a demanda de **Bartumeu**, situació que deixa clar que l'acord no només serà dur de negociar a nivell exterior, sinó que es convertirà en un altre –un més– debat de profunda i inesgotable discrepància a nivell intern. La crispació és tant gran que l'abandonament es va produir abans que el president del grup del PS acabés la seva intervenció, que va ser seguida per la crítica de **Bartumeu** a la falta de sentit d'Estat del líder de l'oposició, **Joan**

Gabriel. El cap de Govern va justificar la decisió de no lliurar la documentació perquè, va dir, es tracta d'una qüestió d'Estat que no es pot tractar amb «llums i taquígrafs». I la sessió va acabar de forma prematura i sorpresiva davant un tema davant el qual Andorra s'hi juga molt. L'escenari d'ahir va ser qualificat de dia «bastant trist» per **Bartumeu**, qui

L'ACORD MONETARI S'ERIGEIX EN UN ALTRE AFER DE DIVISIÓ ENTRE GOVERN I OPOSICIÓ

es va mostrar especialment molest amb l'actitud del líder reformista, tant dins com fora de la cambra parlamentària.

La tensa situació que es va viure ahir al Consell General és l'extensió

del clima polític enrarit que pateix Andorra, que està portant a una situació de bloqueig on res és clar, i cap iniciativa parlamentària té garantida l'aprovació tot i que hagi hagut plenes coincidències.

La d'ahir va ser una discrepància de les formes davant un assumpte de gran envergadura que necessita del màxim consens polític. Brusselles no dóna res a canvi sinó és perquè rep, i les concessions que es puguin fer a través d'aquest acord monetari (que es va demanar negociar al 2004) marcarà amb tota probabilitat el futur d'Andorra i les relacions properes amb la unió Europea, poc donada a fer excepcions. El cap de Govern va llençar un missatge de tranquil·litat al sector bancari en confirmar que queda exclòs el lliure establiment de bancs europeus –un dels grans temors–, però el debat ha acabat derivant a la carta enviada al comissari **Rehn**.

*L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articulistes exposen postures personals.*